

Barlickiego Norberta

Dzielnice: Rembertów

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Norbert Stanisław Barlicki (1880-1941) - prawnik, publicysta, działacz PPS. Pochodził z Sieciechowa niedaleko Radomia. Od 1902 roku był członkiem polskiej Partii Socjalistycznej, dwa lata później uzyskał dyplom na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, potem zaś studiował nauki społeczne w Brukseli i Petersburgu. Do Warszawy powrócił w 1910 roku i przez osiem lat był nauczycielem w renomowanych warszawskich szkołach, m.in. w Gimnazjum Wojciecha Górskiego. W trakcie wiecu, który 6 VIII 1916 roku odbywał się na stokach Cytadeli, wygłosił słynne przemówienie, w którym przypomniał walkę Polaków o odzyskanie niepodległości. Był już wówczas radnym stolicy i pozostał nim przez dwa lata. W latach 1918-1919 sprawował tękę wiceministra spraw wewnętrznych, a rok potem znalazł się wśród członków Rady Obrony państwa i uczestniczył w rokowaniach pokojowych wojny polsko-bolszewickiej w Mińsku oraz Rydze. Sprzeciwiał się polityce sanacyjnej, za co został skazany w procesie brzeskim na karę więzienia (w latach 1933-1934 wyrok odbywał w więzieniu na Mokotowie). Propagował jednolite działanie lewicy, co przedstawiał w redagowanym przez siebie "Dzienniku popularnym" - gazecie ukazującej się w latach 1936-1937. Niedługo po wybuchu wojny został aresztowany, początkowo osadzono go na Pawiaku, jednak niedługo wywieziono do obozu w Oświęcimiu, gdzie zmarł z wyczerpania.

Upamiętnienia:

ul. Koszykowa 70 - tablica z piaskowca, umieszczona na frontowej ścianie budynku, w którym mieszkał i działał podczas okupacji hitlerowskiej; nad tekstem jego wizerunek z brązu (odsłonięcie - 5 X 1957).

1948.11.15 - 1950.02.10 jego imię nosiła śródmiejska ulica, późniejsza Partyzantów, przemianowana 1991.05.21 na Oleandrów.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: nazwa jest prawdopodobnie zaraz powojenna. Zachowana podczas przyłączenia tych terenów do Warszawy 1951.05.15.
